

AMERİKAN GÖNÜLLÜ KURULUŞLARI: BARIŞ GÖNÜLLÜLERİNİN DÜNYADA VE TÜRKİYE'DEKİ ÇALIŞMALARI

Oktay AKBAŞ*

Özet

Barış Gönüllüleri Örgütü 1961 yılında kurulmuştur. Barış Gönüllülerinin amacı diğer milletleri yakından tanımak, Amerikalıları diğer milletlere tanıtmak ve gelişmekte olan ülkelere kalkınmaları hususunda becerili işgücü ile yardımcı olmaktır. Barış Gönüllüleri 1962-1970 yılları arasında Türkiye'de bulunmuşlardır. Ülkemize gelen gönüllü sayısı 1201'dir. Barış Gönüllülerinin dörtte birinden fazlası Ankara'da görev yapmıştır. Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgelerine gönderilmeyeceği belirtilmesine rağmen gönüllülerin yaklaşık onda biri bu bölgelere gönderilmiştir. Gelen Barış Gönüllülerinin yüzde 67'si İngilizce öğretiminde, yüzde 14'ü toplum kalkınmasında, yüzde 6'sı ise çocuk bakımı programında çalışmıştır. Bu gönüllülerin ağırlıklı olarak eğitim sektöründe çalıştıkları görülmektedir. Barış Gönüllüleri ülkemizden gideli 36 yıl olmuştur. Ancak yayınları ile ülkemizin ABD'de tanıtımına olumlu veya olumsuz etkileri devam etmektedir. Türkiye'de Barış Gönüllüsü olarak bulunanlar tarafından internet üzerinde www.arkadaslar.info isimli site oluşturulmuştur. Sitenin amacı, Türkiye'de gönüllü olarak bulunan kişileri bir araya toplamaktır. Sitede hatıralar, kitaplar ve fotoğraflar vardır. Bu çalışmada genel olarak, Amerikan gönüllü örgütleri tanıtılmış, barış gönüllülerinin dünyadaki ve Türkiye'deki çalışmalarına yer verilmiştir. Bu tür gönüllü kuruluşların eğitim boyutu incelenmiştir. Ayrıca bu çalışmanın, ülkemizde gönüllü gençlik organizasyonlarının tanıtılmasına ve kurulmasına katkı sağlayacağı umulmaktadır.

Anahtar sözcükler: Barış gönüllüleri, gönüllü kuruluşlar, Türkiye'de barış gönüllüleri

Abstract

The peace corps organization was founded in 1961. Peace corps have three goals; to meet requests for trained men and women; to promote the understanding of Americans by other people and to promote American understanding of other people. Peace corps have been in Turkey between 1962-1970. The number of peace corps coming to Turkey is 1201. More than one fourth of them worked in Ankara. Approximately one to ten peace corps were sent to the East and the Southeast of Anatolia although it had been noted that they would not be sent to these regions. 67% of them worked in the program of teaching English, 14% of them worked in the program of public development and 6% of them worked in the program of child care. It can be concluded that these peace corps worked mostly in the education sector. The peace corps left Turkey 36 years before. However, their effects on introducing Turkey to America is continuing both in a good and bad way by their publications. A web site called arkadaslar.info on internet have been created by the peace corps coming to Turkey. It is said that the aim of the site is to gather the peace corps in Turkey together. There are memories, books and photographs of the peace corps on this site. In general, in this study, the American voluntary organizations have been introduced and the activities of the peace corps in the world and in Turkey have been explained. The education aspect of such voluntary organisations has been studied. In addition, it is aimed that this study will contribute to the introduction and foundation of the voluntary youth organisations in Turkey.

Key words: Peace Corps, voluntary organizations, Peace Corps in Turkey

Gönüllü kuruluşlar son elli yıldır faaliyet alanlarını genişletmekte ve daha çok insanla çalışır hâle gelmektedir. Bu kuruluşlar daha çok siyaset, din, ekonomi ve eğitim gibi alanlarda çalışmalar yapmaktadır. Özellikle eğitim, birçok gönüllü kuruluşun ilgi alanına girmiştir. Bu kuruluşların bazılarında eğitim amaçları açık, bazılarında ise daha örtük durumdadır. Gönüllü kuruluşların önemli görevler yüklediği ülkelerden biri ABD'dir. Amerika, devlet ve toplum yapısı itibarıyla gönüllü kuruluşlara açık bir toplumdur. Bireysel ve sivil toplum kuruluşlarının yanında devletin de teşvik ettiği gönüllü kuruluşlar bulunmaktadır. 1961 yılı öncesinde de devletin bu tür girişimleri olmasına rağmen esas bu yıldan sonra kanunlarla bu tür örgütlere ağırlık verilmiştir. Devlet destekli gönüllü kuruluşların hedef kitlesi ülke içi olabileceği gibi tüm dünya da olabilmektedir. Örneğin Americorps (Amerika toplulukları) ile gençlerin ülke içindeki muhtaçlar için çalışmaları özendirilirken, Peace Corps (Barış Gönüllüleri) ile yurt dışında bulunma ve devletin amaçlarına hizmet etme öne çıkarılmıştır.

Yukarıda bahsedilen gönüllü kuruluşlar özellikle gençlere; bilgilerini uygulama, deneyim kazanma, istihdama hazırlanma, toplum yararına çalışma ve yeni kültürlerle tanışma fırsatı tanımaktadır. Genelde devlet destekli gönüllü kuruluşların, özelde Barış Gönüllülerinin incelenmesi bu tür kuruluşların ülkemizde uygulanabilirliği için bilgi sağlayacaktır. Ayrıca bu tür kuruluşların eğitim boyutu incelenecektir.

Amerika'da devlet kanalıyla kurulan gönüllü örgütler 3'e ayrılmaktadır. Bunlar: iş toplulukları, Amerika toplulukları ve Barış Gönüllüleridir (Mccarron, 2000).

İş (meslekî) örgütleri, katılanlara meslekî beceriler kazandırmayı amaçlamaktadır. Amerika örgütleri, ABD içindeki bölgesel ihtiyaçlara hizmet vermektedir. Barış Gönüllüleriyle ise, Amerika'nın diğer milletlere yakından tanıtılması ve gönüllülerin kültürel elçi olmaları amaçlanmaktadır. Aşağıda devlet destekli, gönüllü katılımın esas olduğu örgütler verilmiştir (www.jobcorps.doleta.gov; www.americorps.org; www.peacecorps.org; Mccarron, 2000).

İş Toplulukları

1964 yılında kurulmuştur. ABD Emek ve İstihdam Kurumu tarafından temel eğitim ve meslekî öğretim programları yürütmek amacıyla kurulmuştur. Temel hedefi meslekî, akademik ve temel yaşam becerileri kurslarıyla ekonomik olarak dezavantajlı gençliğe yeni iş fırsatları sunmaktır.

Bu hizmet ülkenin tamamına yayılmış yüzden fazla merkezde yılda 40.000 katılımcıya verilmektedir. Öğrenciler bu merkezlerde akademik ve meslekî eğitim için 6 ay ile 2 yıl arasında bir süre geçirirler. Öğretim tam gün şeklindedir. Öğrenme-öğretme süreçlerinde sıkı disiplin ve belirlenmiş davranış standartları vardır. Kurulduğu günden itibaren 1,9 milyon gence hizmet vermiştir.

Bu kurslar 16-24 yaş arası gençlere açıktır. ABD vatandaşları, resmî oturma belgesi olanlar ve yasal izinli yabancılar bu kurslara başvurabilirler. Bu eğitimden, yüksekokuldan ayrılanlar, yüksekokul bitirenler, istihdama dönük eğitim ihtiyacı duyanlar, öğrenme ve rehberlik isteyen yoksul gençlik faydalanabilmektedir. Ayrıca uyuşturucu kullanmama ve şiddete karışmama şartları da mevcuttur. Kursiyerler iki haftada bir olmak üzere 25-34 dolar arası burs alırlar ve 6 ayı tamamladıklarında 100 dolarlık bir ödül kazanırlar. Ayrıca bir yüksek okulu kazanmaları durumunda 250 dolarlık bir burs daha kazanırlar.

Bu merkezler iş ilkelerine dayalı merkezlerdir. Bu merkezlerde bilgisayar, işletme, büro işleri, hemşirelik, otomotiv mekaniği ve tamirciliği, yapı işleri ve marangozluk gibi meslek alanlarında beceri kazandırılmaktadır. Barınma, sağlık ve ulaşım ücretleri merkezler tarafından karşılanır. Programdan ayrılanlar bir daha programa katılamazlar.

Amerika Toplulukları

Sadece ülkelerinde hizmet vermek amacıyla 1993 yılında kurulmuştur. Ülke çapında hazırlanmış aktivitelere katılırlar. Tam ve yarım günlük programları vardır. Üç farklı bölümde görev yaparlar.

- Millî Seviyedeki Programlar: Bu tip programlarda gönüllüler, ulusal ve bölgesel seviyedeki gönüllü organizasyonlarda özel tip hizmetler için yetiştirilirler.
- Ulusal Seviyede Sivilleri Koruma: Bu tür programlarda 80 saatlik süre geçirmek gerekir. Ülke çapında evsizlerin korunması gibi programlarda çalışırlar.
- Amerika'nın Hizmetindeki Gönüllüler: Tüm zamanlı çalışırlar. Temel amaç dışlanmış topluluklara bölgesel, kamusal ve özel organizasyonlarla ulaşmaktır.

Gönüllü olmak için 17-24 yaşları arasında olmak gerekir. Bazı programlarda üst yaş sınırı yoktur. Üniversite derecesi ya da üç yıl çalışmış olmak gerekir. Bu projeler ile gönüllülerde temel gelişim, takım çalışmasını öğrenme, iletişim, sorumluluk ve temel beceriler geliştirme amaçlanmaktadır.

Gönüllüler; eğitim, kamu güvenliği, insanî hizmetler ve çevre gibi dört farklı projede çalışabilirler. Gönüllülerin barınma, gıda, ulaşım, sigorta giderleri karşılanır gönüllülere ve haftalık 38 ile 50 dolar burs ödenir. Katılımcılar grup dinamiği, liderlik becerilerini öğrenir ve seyahat fırsatı elde ederler. Programı bitiremeyenler fayda sağlayamazlar. Bu topluluklar ile toplumsal sorumluluk oluşturulmak istenmektedir.

Barış Gönüllüleri (Peace Corps)

Amerika'da gönüllü kuruluşların uzun bir geçmişi vardır. 19. yy. boyunca misyonerler bu hedefi gerçekleştirmeye çalışmıştır. Bu dönemde dünyanın birçok yerinde ve ülkemizde birçok kolejler açmış ve kendi dünya görüşlerini, dinlerini aktarmak istemişlerdir. Bunu yaparken ilkel kavimlere uygar bir din ve medeniyet anlayışı götürme idealine inanmaktadırlar. II. Dünya Savaşı'ndan sonra ise, Amerika geri kalmış ülkeleri komünist dünyaya karşı koruma görevini üstlenmiştir.

ABD'de devlet kararıyla kurulan ilk örgüt 1948 yılında kurulan ICA'dır (Uluslararası İşbirliği Yönetimidir). Bu program ile az gelişmiş ülkelere başta tarım olmak üzere eğitim, işletmecilik, kamu yönetimi gibi alanlarda teknisyen ve personel gönderilmiştir. Barış Gönüllüleri kurulana kadar bu örgüt geri kalmış ülkelere 9.000 gönüllü göndermiştir. Ayrıca bazı hayır kurumları ve kişisel çabalarla kurulan 26 farklı barış gönüllüsü

örgüt bulunmaktadır. 1960'lı yıllara gelindiğinde ABD'nin az gelişmiş ülkelerdeki etkisi gün geçtikçe azalmıştır. Büyüme hızında ve uzay yarışında Sovyetler Birliği' nin önde gitmesi, bu ülkelerin Moskova ile iş birliğine gitmesine neden olmuştur. Bunların yanında ABD'nin dış politika kadrosu, gittiği ülkenin dilini öğrenmediği, kültürel yapısıyla ilgilenmediği ve yerli halka tepeden baktığı gibi nedenlerle eleştirilmiştir. Bu gidişatların farkına varan Kenedy ABD'yi dünya siyasetinde yeniden güçlendirmek amacıyla Barış Gönüllüleri Örgütünü kurmuştur (Özbalkan,1970).

Kenedy'e göre "Amerikalı gençlerin savaş erleri olarak yetiştirilmesinden vazgeçilmeyecek; aynı zamanda onların barış elçileri olmaları da sağlanacaktır." Gençler iki yıllığına geri kalmış ülkelerin halklarıyla beraber yaşayacaklar ve onlara Amerika ülkücülüğünü, dinamizmini, dünya görüşünü öğreteceklerdir. Böylece genç Amerikalıların öncülüğünde hür dünya koalisyonu gerçekleştirilmiş olacaktır (Schwartz,1993). Gönüllüler; özgürlük, çok çalışma, demokrasiye inanç, eşitlik, pragmatizm, fedakârlık, kurumsallaşma ve bireycilik gibi Amerikan değerlerini fakir dünyaya götüreceklerdir (Latham, 2000).

Örgütün geleceğinin olması için medya yoluyla bir Barış Gönüllüleri efsanesi oluşturulmuştur. Bu efsanede Barış Gönüllüleri genç, atletik, yakışıklı ve güzel olduğu kadar zeki, enerjik Amerikalılar olarak gösterilmiştir. "Kenedy'nin çocukluğu", "ikinci bir haçlı ordusu" gibi eleştiriler yapılmasına rağmen, medyanın çalışmalarıyla başarılı olmuş, örgüt halk tarafından benimsenmiştir (Özbalkan,1970). Kenedy'e göre Barış Gönüllüleri hem soğuk savaşta bir silah olacak hem de dünya milletlerinin iyiliğine katkıda bulunacaktır (Schwartz,1993).

Kabul edilen Barış Gönüllüleri Yasası' nda üç amaç bulunmaktadır (Goldberg, 1998).

1. Hizmet edilen diğer insanlara ve dünyaya güçlü Amerika anlayışını kazandırmak. Diğer milletlerin Amerikalıları daha iyi tanımalarını ve onlara dost olmalarını sağlamak.
2. Amerikan milletinin öteki ülkelerin insanlarını daha iyi anlamalarını sağlamak.
3. İlgili ülkelerin ekonomik ve sosyal gelişmeleri için yetişkin insan gücüne olan ihtiyaçlarını gidermeye yardımcı olmak.

Yukarıdaki amaçları gerçekleştirmek amacıyla az gelişmiş ülkelere gönüllüler gönderilmiştir. Az gelişmiş ülkeler ise kalkınmak için yetişmiş insan gücüne ihtiyaç duymaktadır. Barış Gönüllüleri ile az gelişmiş ülkeler, ihtiyaç duydukları teknoloji ve insan gücünü sağlayacak Amerika ise kendine karşı duyulan kuşkuya ve güvensizliği giderecektir. Amerika ayrıca bu organizasyon vasıtasıyla 200.000 insanı istihdam etmeyi planlamıştır ve 2005 yılı itibarıyla 178.000 kişiye ulaşmıştır.

Yapılan anlaşmalar iki tarafın isteği doğrultusunda olmuştur. Az gelişmiş ülkeler kendilerine bedava yapılan bu yardımı reddetmemişlerdir. Böylelikle uzmanlara yüksek ücret ödememişler ve onları istedikleri zaman ülkelerinden çıkarma hakkına sahip olmuşlardır.

Barış Gönüllüleri gittikleri ülkelere aynı zamanda Amerikan zevkini ve ürünlerini de götürmüşlerdir. Bu ise, Amerikan ürünlerinin yeni pazarlara tanıtılmasını sağlamıştır. II. Dünya Savaşı sırasında Avrupa ülkelerine

yapılan Marshall yardımları savaş sonrası ekonomiyi canlandırmış ve bu canlanma Amerikan malları için pazar yaratmıştır (Bussiness America, 1997).

Barış Gönüllüleri ile Ortadoğu, Latin Amerika, Asya ve Afrika'da oluşan günlük siyasî değişmelerin analizini yapma, sınıflandırma ve karşılaştırma mümkün olmuştur. Sosyal bilimlerin birçok alanı için faydalı bilgiler toplanmıştır. Gönüllüler gittikleri ülkelerde ise, toplum mühendisliğinin bir çeşidi olan toplum gelişimini teşvik etmişlerdir (Latham, 2000).

Barış Gönüllülerinin Genel Yapısı ve Özellikleri

Barış Gönüllüleri, kurulduğu 1961 yılından beri 138 ülkede 178 bin gönüllüyle hizmet vermiştir. 2005 yılı itibarıyla gönüllü sayısı 7.300'dür. Bu grubun yaş ortalaması 29, ortanca ise 25' tir. Gönüllülerin yüzde 61'i bayan, yüzde 39'u ise baydır. Yine grubun yüzde 92' si bekâr, yüzde 8' i ise evlidir. Gönüllülerin yüzde 7' si 50 yaş üzerindedir. Grubun yüzde 82'si üniversite mezunu, yüzde 13' ü ise lise diplomalı insanlardır. Bugün hizmet verilen ülke sayısı ise 78' dir.

Barış Gönüllülerinin önemli özellikleri aşağıda verilmiştir:

- Uluslar arası gönüllü kuruluşlar arasında en çok çevre projesi yürüten kurumdur
- Barış Gönüllüleri 200 üzerinde dil ve lehçe bilmektedirler.
- Tüm dünyada 1000' in üzerinde gönüllü, küçük işletmelerde gelişim programlarında çalışmaktadır.
- Barış Gönüllüleri Yazarları isimli bir yazarlar grubu oluşmuştur.

Barış Gönüllüsü Olmanın Şartları

18 yaşını doldurmuş kişiler buraya başvuru yapabilirler. Yaş konusunda üst sınır bulunmamaktadır. Şu anda başvuru yapabilmek için 4 yıllık üniversite mezunu olma şartı aranmaktadır. Üniversite derecesi bulunmayan adaylardan ise 3 ile 5 yıllık iş deneyimi istenmektedir. Üniversite mezunu veya iş deneyimi bulunan adayların başvuruları 6-12 ay arasında cevaplanmaktadır. Başvurular 4 farklı alanda değerlendirilir:

1. Teknik Beceriler: Her program alanında belli teknik beceriler ister. Ayrıca belli bir konuda derece ya da deneyim gereklidir.
2. Uygunluk: Motivasyon ve kesin kararlı olma, üretim yeteneği, duygusal olgunluk ve sosyal duyarlılık gereklidir.
3. Kanunî olma: Amerikan vatandaşı olma, özgür olmak, sabıkasız olmak ve borçlu olmamak gerekmektedir.
4. Tıbbî yeterlilik: Bütün başvurular sağlık kontrolünden geçirilerek kabul edilir.

Yukarıdaki şartları yerine getiren adaylar arasından Barış Gönüllüleri seçilir. Gönüllülerin toplam hizmet süresi 27 aydır. Gidilen ülkelerde 3 aylık bir hazırlık eğitiminden geçirilen gönüllüler bu eğitimi başarıyla tamamlamak zorundadır. Ev sahibi ülkede verilen eğitim; teknik, kültürel, tarihî, ülkenin dili, sağlık ve güvenlik konularındadır.

Gönüllülerin ortalama yüzde 70'i 27 aylık süreyi tamamlayabilmektedirler. Gönüllülerin her ay için 2 günlük izin hakları doğar; yani toplam 24 gün izin kullanabilirler. Gönüllüler aşağıdaki nedenlerden dolayı görevden alınabilirler:

1. Alkol alarak bunu kötüye kullanma
2. Toplumun kanun ve kurallarını kabul etmeme
3. Suç işleme

Barış gönüllüsü olanlara sağlık sigortası yapılır. Bulunduğu ülkede sağlık problemi ortaya çıkarsa o ülkedeki Barış Gönüllüleri Sağlık Ofis'i olaya müdahale eder. Eğer o ülkenin sağlık hizmetleri yeterli değilse komşu bir ülkeye o da yeterli olmazsa Amerika'ya hastaneye götürülür. Ülkede bulunan sağlık ofisi ihtiyaç durumunda ülkenin her yanına 24 saatte ulaşma konusunda acil durum planları yapmıştır.

1961-1999 yılları arasında 239 gönüllünün trafik kazasında öldüğü belirtilmiş; ancak diğer türlü ölüm şekilleri verilmemiştir (www.ufic.ufl.edu/peacecorps/aro/fags.html).

Barış Gönüllülerinin Çalışma Alanları

Barış Gönüllülerinin çalıştıkları alanlara bakacak olursak;

Eğitim	: % 40
Çevre	: % 16
Sağlık	: % 15
Ekonomik gelişme	: % 14
Tarım	: % 11
Diğer	: % 4

Barış Gönüllüleri ağırlıklı olarak eğitim projelerinde görev almaktadırlar. Eğitim projelerinde ağırlık İngilizce öğretimindedir. Son yıllarda Barış Gönüllülerinin eğitim ve çevre konularını temel aldığı belirtilmektedir (Schwartz, 1993). Goldberg'e (1998) göre eğitim, gönüllülerin daima "kalbi" görevidir. Barış Gönüllülerinin amaçları arasında, toplumlara demokrasiyi öğretmek, insanları birlikte çalışmaya yönlendirmek ve kendi problemlerini çözme gücünü geliştirmek gibi eğitim kurumlarının amaçları bulunmaktadır (Latham, 2000).

Barış Gönüllülerinin nerede çalıştıkları ve meslekleri de yukarıdaki verileri doğrulamaktadır. Barış Gönüllülerinin yüzde 27'si eğitim alanında, yüzde 22'si özel şirkette, yüzde 15'i kamuda, yüzde 13'ü gönüllü kuruluşlarda, geri kalan yüzde 15'i ise kendi işlerinde çalışmaktadır (Elizabeth ve Aistair, 1998).

Barış Gönüllüleri aynı zamanda dünyanın en büyük gönüllü İngilizce öğreten kurumudur. Gönüllüler, İngilizce öğretimi için büyük çaba sarf ederler. Eğitim yoluyla Barış Gönüllülerinin diğer milletleri tanınması ve Amerikalıları diğer milletlere tanıtmaları daha kolay olmaktadır. Ayrıca, İngilizce öğretimi için en uygun alan eğitim kurumlarıdır. Bir barış gönüllüsü olan Jonathan Pool (Akt.Özbalkan, 1970) İngilizce'ye verilen önemi şu şekilde anlatmaktadır:

"En etkili sömürge araçlarından birisi dildir. Çünkü İngilizce bilen Amerikan radyo ve basını takip ederek propagandaya açık hâle gelir. Dil ile İngiliz Amerikan siyasetini benimsemiş ve mallarını satın alma başlar. Beyin göçünü sağlar. Bir insanın konuştuğu dil, o insanın düşünce ve davranışlarını etkiler. Bir yabancı dili öğrenip kullanan kişi yavaş yavaş o milletler gibi düşünmeye başlar."

Barış Gönüllülerinin genel hedefleri doğrultusunda Türkiye'de de İngilizce öğretimine çok önem verilmiştir.

Barış Gönüllülerinin Çalışma Bölgeleri

Barış Gönüllülerinin dünyanın hangi bölgesinde ağırlıklı olarak çalıştıkları sorusunun cevabı Afrika'dır. Gönüllüler, kurulduğu günden beri Afrika bölgesinde yoğun olarak çalışmaktadır. 1961 yılından beri Afrika'da 59.000 gönüllü görev yapmıştır. Son iki yılda 2400 gönüllü Afrika' da AIDS'le savaş amacıyla bulunmaktadır (Thomson, 2000). Afrika'yı Güney ve Orta Amerika izlemektedir. Orta ve Doğu Avrupa üçüncü sıradadır. Şu an dünyada en az gönüllü Pasifik ve Asya'da bulunmaktadır. Barış Gönüllülerinin hizmet bölgeleri şunlardır: (www.personel.psu.edu/org/peace-corps).

Afrika	: % 36
Orta ve Güney Amerika	: % 29
Orta ve Doğu Avrupa	: % 23
Asya ve Pasifik	: % 12

Sovyetler Birliği'nin yıkılmasıyla ortaya çıkan yeni devletler Barış Gönüllülerinin yeni çalışma alanları olmuştur. Barış Gönüllüleri Orta ve Doğu Avrupa' da merkezi planlı olan ekonomiden serbest pazar ekonomisine geçiş için önemli bir role sahip olmuşlardır (Business Amerika, 1997). Barış Gönüllüleri Rusya da dahil olmak üzere eski doğu bloğu ülkelerinde ve Kırgızistan, Özbekistan, Kazakistan ve Türkmenistan gibi Orta Asya Türk Cumhuriyetlerinde çalışmalar yapmaktadırlar. Geçmişte gönüllü kabul eden Hindistan, Güney Kore, Türkiye, Şili, Tunus gibi ülkeler ise günümüzde gönüllü kabul etmemektedir (Smith, 2001).

Barış Gönüllüsü Olmanın Faydaları

Barış Gönüllüleri her ay (ulaşım, barınma gibi ihtiyaçları hariç) 225 dolar para almaktadırlar. 27. ayın sonunda ise 6.000 dolar toplu para almaktadırlar (McCarron, 2000). 27. aylık süreyi tamamlayanlar için ek programlar ve imkânlar bulunmaktadır. Aşağıda bu ek programlar ve imkânlar hakkında bilgi verilmiştir:

1. Kariyer Faydası: Bu günün iş dünyasında küreselleşen emek pazarı, denizaşırı deneyime, kültürler arası bilgiye, dil becerisine önem verir. Geri dönmüş gönüllülere kamudan özel kurumlara çeşitli alanlarda başarılı bir deneyime izin verilir.
2. Eğitim Faydası: Yapılan düzenlemeler ile Barış Gönüllülerinin mastır ve doktora yapmaları kolaylaştırılmıştır. Barış Gönüllüleri organizasyonu 25' ten fazla üniversite ile yüksek lisans seviyesinde iş birliği yapmıştır. Bu üniversiteler 2 yıllık gönüllülük için krediler vermektedir. Bu programlar tarım, iş, çevre mühendisliği, eğitim, ormancılık, kamu politikası, kamu sağlığı, İngilizce öğretimi ve yabancı dil programlarını kapsar. Ayrıca iki yıllık görevlerini tamamlayan gönüllülere doktora ve bilimsel araştırma bursları da verilmektedir. 1996 yılında yapılmış bir araştırmada gönüllüler, gönüllü olmanın kariyerlerine olumlu bir etki yaptığını belirtmişlerdir (Helmink,1998).
3. Ekonomik Fayda: Gönüllüler her ay için 225 dolar ve program bittiğinde ise 6.000 dolar para alırlar. Ayrıca düşük faizli kredi alma imkânları bulunmaktadır.

Barış Gönüllülerinin Eleştirildiği Noktalar

1. Çoğunluğu genç olan ve yeterli beceriye sahip olmayan bu bireylerin az gelişmiş ülkelere nasıl bir fayda sağladığı konusu eleştirilmektedir (Waldorf, 2001). Genellikle bu ülkelerde "Sizin kızlar, erkekler güzel ama hani tamirciler, iş adamları, öğretmenler?" diye sorulmaktadır. İngilizce öğretimi formasyonu bulunmayan gönüllüler tahtada gramer yanlışlıkları yapmaktadırlar. Barış Gönüllülerinin liderlik yeteneği, deneyim ve insani değerlere hassaslık gibi özellikler aranırken, uzmanlık gerektiren meslekî bilgiye ihtiyaç duyulmamaktadır (Latham, 2000).
2. Barış Gönüllülerini Amerikan ırkçılığı yapmakla suçlayanlar bulunmaktadır. 1961'de ilk kurulduğunda organizasyondaki siyah oranı yüzde dört iken bu gün bu oran yüzde ikiye düşmüştür. Bunun kasıtlı yapıldığı iddia edilmektedir (Amin, 1999).
3. CIA'nın soğuk savaş döneminde gazetecileri, din adamlarını ve Barış Gönüllülerini istihbarat amacıyla kullandığı iddia edilmiştir (Cunnigham, 1996). Barış Gönüllüleri Örgütü, yaptığı açıklamalarda istihbarat örgütlerinde çalışmanın barış gönüllüsü olmak için yeterli olmadığını belirtmiştir. Ayrıca hükümet, istihbarat ve gönüllüler organizasyonunu, Barış Gönüllülerinin güvenlikleri için birbirinden ayırdığını belirtmiştir (www.ufic.ufl.edu/peacecorps).
4. Barış Gönüllülerinin yeni bir "misyonerler ordusu" olduğu yönünde eleştiriler yapılmıştır (Latham, 2000).
5. 1998 yılında Barış Gönüllülerinin sayılarını 2000 yılında 10.000'e çıkarma kararı alınmıştır. Gönüllü sayısı artışına bağlı olarak da bütçeden ayrılan pay 2005 yılında 317 milyon dolara çıkmıştır. Bütçeden ayrılan payın artırılması, Barış Gönüllülerinin kamuoyu tarafından tartışılmasına yol açmıştır.

Barış Gönüllüleri bu tarz eleştiriler almış olmalarına rağmen birçok ülkenin benzeri organizasyonlar kurmasına öncülük etmiştir. Avrupa Birliği 1995 yılında aldığı bir kararla Avrupa Gönüllüler Servisi adlı organizasyonun kurulmasını kararlaştırmıştır. Bu servis ile gençler kendi ülkelerinde ve gelişmekte olan ülkelerde hizmet verebilmektedirler (Comission of the European Communities, 1995). AB'nin yanı sıra Japonya, Kanada, İrlanda, Yeni Zelanda, Avustralya ve İngiltere bu tür gönüllü organizasyonları kurmuşlardır (Goldberg, 1998).

Türkiye'de Barış Gönüllüleri

Türkiye'ye gelen Barış Gönüllüleri 27 Ağustos 1962 tarihinde yapılan ikili anlaşma üzerine Eylül 1962'den itibaren Türkiye'ye gelmeye başlamıştır.

İmzalanan anlaşmanın şartları (Özbalkan, 1970):

1. Gönüllüler Türkiye'de her iki hükümetin belirlediği resmî ve özel kurumların doğrudan doğruya denetlemesi altında çalışacaklardır.
2. Gönüllülerle ilgili bütün meselelerde ABD Hükümeti temsilcilerine tam bilgi verilecek ve onlarla istişarede bulunarak iş birliği yapılacaktır.
3. Gönüllülere ikamet teskereleri harçsız olarak verilecektir. Ayrıca gönüllülerin geçim masraflarını karşılamak üzere alacakları meblağlar hiçbir vergiye, resme tabi tutulmayacaktır.
4. Her iki hükümet uygun görürlerse anlaşmanın uygulanması bakımından gerekli ve arzuya şayan görülen düzeltmeleri yapabilirler.

Yukarıdaki anlaşmaya dayanarak 1962-1969 yılları arasında ülkemize 1201 Barış Gönüllüsü gelmiştir. Ülkemize en az gönüllü 1962 yılında (39 kişi), en fazla gönüllü ise 1965 yılında (382 kişi) gelmiştir. Barış Gönüllülerinin 200'e yakını kasaba ve köylerde, diğerleri ise il merkezlerinde görevlendirilmiştir. Barış Gönüllülerinin görevlendirildikleri bölgeler ve gönüllü sayıları Tablo 1'de verilmiştir.

Tablo 1. Barış Gönüllülerinin Bölgelere Göre Dağılımı

Bölge	İl Sayısı	Gönüllü Sayısı	%
Marmara	10	173	14,4
Ege	5	154	12,8
Kuzey Anadolu	15	164	13,6
Güney Anadolu	6	101	8,4
Doğu ve Güneydoğu	15	105	8,8
Orta Anadolu	13	187	15,6
Ankara	1	317	26,4
Toplam		1201	100

Protokolde doğu ve güneydoğu Anadolu bölgelerine Barış Gönüllüsü gönderilmeyeceği belirtilmesine rağmen bu bölgelere 163 gönüllünün gönderildiği görülmektedir. Bu gönüllülerin yüzde 74'ü il merkezinde,

yüzde 43,7'si ilçe merkezlerinde, yüzde 12,3'ü ise köylerde bulunmuştur. Türkiye'ye gelen Barış Gönüllülerinin çalıştıkları programlar ise aşağıda verilmiştir.

Tablo 2. Türkiye’de Barış Gönüllülerinin Çalıştıkları Programlar

Program	Sayı	%
İngilizce Öğretmenliği	803	67
Toplum kalkınması	168	14,1
Çocuk bakımı	77	6,4
Sağlık (hasta bakımı ve eğitimi)	45	3,8
Tüberküloz Kontrol	30	2,5
Ev Ekonomisi	15	1,3
Turizm	10	0,8
Üniversitede Okutmanlık	37	3,0
Barış Gönüllüleri Bürosu	16	1,3

Türkiye’ye gelen Barış Gönüllülerinin ağırlıklı olarak İngilizce öğretiminde görev aldıkları görülmektedir.

Barış Gönüllülerine Karşı Yapılan Eleştiriler

Ağustos 1962'de Türkiye'de de çalışmaya başlayan Barış Gönüllülerinin bazı elemanlarının misyoner faaliyetler yürüttükleri ve Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgelerinde CIA adına bilgi topladıkları iddiaları ortaya atılmıştır (Erhan, 2003). Bu tür haber ve eleştiriler sonucunda, 1996 yılı sonunda, hükümet bir dizi tedbirler almıştır (Özbalkan, 1970).

1. Barış Gönüllüleri, köy ve kasabalarda Toplum Kalkınması Programları’nda başarılı olamadıklarından bu programlarla ilgili gönüllü getirilmemesi,
2. Doğu, Güneydoğu Anadolu ve Karadeniz bölgesindeki tüm gönüllülerin çağırılması ve batıya kaydırılması,
3. İngilizce öğretmenliği haricindeki programların kaldırılması,
4. Gönüllülerin yakından izlenerek rapor hazırlanması istenmiştir.

1965 yılından sonra Türkiye'de ağırlıklı olarak sol görüşteki insanlar, Barış Gönüllülerini Amerikan emperyalizminin bir parçası olarak görmüş ve eleştirmiştir. O dönemde, Milliyetçi Türk Talebe Birliği ise Barış Gönüllülerinin Hristiyanlık propagandası yaptıkları gerekçesiyle ülke dışına çıkarılması yönünde görüş bildirmiştir.

Barış Gönüllüleri konusunda yapılan eleştirilerin bir bölümü ise Haçlı Seferleri ile benzerliğinden dolayıdır. Diyanet Dergisi’nde 1999 ve 2000 yıllarında çıkan iki farklı makalede Barış Gönüllülerinin asıl amacının gizli olarak Hristiyanlık propagandası yapmak olduğu belirtilmiştir (Cilacı, 2000; Yıldırım, 1999).

Türkiye'de İngilizce öğretmeni olarak çalışan 454 gönüllünün doldurduğu bir ankete göre Barış Gönüllüleri, halkın Amerika hakkında daha çok bilgi edinmesi amacına yüzde 82 oranında, Türkiye'yi ve halkını daha iyi anlamak ve tanımak amacına yüzde 97 oranında ve Türkiye için iyi bir iş yapmak amacına ise ancak yüzde 38 oranında ulaştıklarını bildirmişlerdir (Özbalkan,1970).

Türkiye'de Bulunan Barış Gönüllülerinin Günümüzdeki Çalışmaları

Tüm dünya ülkelerinden dönen Barış Gönüllülerinin buldukları ülkelerle ilgili çok sayıda kitap yazdığı görülmektedir. ABD'de Barış Gönüllüleri yazarları olarak bir yazar grubu ortaya çıkmıştır.

Türkiye'de Barış Gönüllüsü olarak bulunup da kitap yazan 10 kişiye ulaşılmıştır. Bu kişilerin en ünlüsü Tom Brosnohan'dır. 1967-69 yılları arasında Türkiye'de turizm programında çalışmıştır. Türkiye hakkında dört kitabı bulunmaktadır. Kitaplarından Yalnız Gezegen Türkiye isimli olanı 1993-99 yılları arasında 6 baskı yapmıştır. Ayrıca Türkiye seyahat atlası da bulunmaktadır. Kitapları seyahat rehberi şeklindedir. Kendisiyle yapılan bir söyleşide Türkiye'yi ikinci vatanı olarak gördüğünü söylemiştir (www.peacecorpswriters.org).

Diğer bir yazar ise Ginger Tylor Saçlıoğlu'dur. 1968-70 yılları arasında Türkiye'de Barış Gönüllüsü olarak bulunmuştur. İngilizce öğretimi programında görevliken bir Türk ile tanışıp Türkiye'ye yerleşmiştir. Türkiye'yi tanıtıcı yazıları bulunmaktadır. İnternette Türkiye'yi anlatan bir makalesine ulaşılmıştır (www.peacecorpswriters.org).

Türkiye'de bulunup makalesine ulaşılan bir diğer yazar ise Paul J. Magnarella'dır. 1963-65 yılları arasında Türkiye'de bulunmuştur. Ankara ve Burdur'da doktorluk yapmıştır. Türkiye'de bulunduğu sırada kültürel Antropoloji ile ilgilenmiş ve bu alanda araştırmalar yapmıştır. Türkiye'de kırsal kesim kültürünü tanıma fırsatı bulmuştur. Modernizmin geleneksel Türk kültürüne olan etkileri üzerine araştırmalar yapmıştır. Çalışma alanı olarak 1960'ların Susurluk kasabasını seçmiştir. Burada işçi, memur ve iş adamlarıyla görüşme fırsatı bulmuştur. Türk aile yapısıyla ilgili olarak kendi deyimiyle "anahtar bilgiler" toplamıştır. Bu bilgiler; Türk aile yapısında iş bölümü, yapılan işler, günlük hayat vb. konulardadır. Bu deneyimleri sayesinde bir Antropoloji profesöründen bu konuda daha bilgili olduğunu belirtmektedir. Yazar, makalesini misafir olarak kaldığı aileye (Türk anne-babasına) teşekkür ederek noktalamıştır (Magnarella, 1993:51). Ayrıca, geleneksel ve modernleşen Türk kültürü, Doğu Karadeniz Bölgesinde yaşayan halklar üzerine araştırmaları, kitapları ve makaleleri vardır.

Ülkemizde bulunan yazarlardan Eva Macmaster'in Hristiyanlık konusunda onun üzerinde kitabı olduğu görülmüştür. Diğer yazarlar ise, Kent Haruf, James M.Kouzes, Joanne Omang, Gordon Tylor, Tom Turner ve Judy Wandschneider'dir. Bu yazarların kitaplarına ve söyleşilerine ulaşılammıştır.

Türkiye'de Barış Gönüllüsü olarak bulunanlar tarafından İnternet üzerinde www.arkadaslar.info isimli site oluşturulmuştur. Sitenin genel amacı, Türkiye'de gönüllü olarak bulunan kişileri bir araya toplamaktır. Grup, Türkiye'den gelen arkadaşlarıyla toplantılar yapmakta ve ülkemizde bazı küçük çaplı projeler yürütmektedir. Ülkemizde gönüllü olarak bulunanların çektikleri bazı fotoğraflar ekte verilmiştir.

Sonuç ve Öneriler

Kuruluşlara gönüllü katılan birey, dış denetim olmadan içten gelen bir istekle süreçte bulunmaktadır. Bunun sonucunda kendini yaptığı işe daha fazla vermekte ve daha verimli olmaktadır. Bu durumda hükümetlere düşen görev, gönüllü kişinin iâşesini karşılamak, ona maddî katkılar yapmak ve kariyerini oluşturmada kolaylıklar, sağlamaktır. Hükümetin bu katkıları gönüllülüğü teşvik etmektedir. Amerika'da devlet destekli gönüllü kuruluşlar özellikle gençlerin meslekî beceri kazanarak ve toplumda sorumluluk alarak kendilerini geliştirmelerinde önemli bir yer tutmaktadır.

1961'den beri 178.000 Barış Gönüllüsü 138 ülkede çalışmalar yapmıştır. Gönüllülerin bu ülkelerde bulunması her iki ülkenin rızasıyla ve anlaşmalar sonucu gerçekleşmektedir. Günümüzde ise 72 ülkede aktif olarak bulunmaktadır. Bu durum hâlâ birçok ülkenin bu insanlara ihtiyacı olduğunu göstermektedir. Bu faaliyetlerden, gönüllü gönderen ülkenin mi yoksa ev sahibi ülkenin mi faydalı çıktığı tartışma konusudur. Ancak yapılan çalışmalar ABD'nin daha önemli kazançlar elde ettiğini göstermektedir. ABD Barış Gönüllüleri vasıtasıyla dünyanın 138 ülkesinden birincil el bilgilere sahip olmuştur. Gönüllüler, bu yapının kurulduğu günden bugüne yüzlerce dil ve lehçe öğrenmişlerdir. Aynı zamanda Barış Gönüllüleri İngilizce öğretimi yapan en büyük gönüllü kuruluş hâline gelmiştir. Bütün bu nedenlerle gönüllülerin sayısı ve kurumun bütçesi, azalmak yerine her geçen yıl artmaktadır.

Barış Gönüllüleri kalkınma çabasında fayda sağlanır umuduyla Türkiye'ye kabul edilmiştir. Barış Gönüllüleri arasında etnik ve dinî farkları kullanarak ayrılıklar yaratmaya çalışanlar olmuştur. Programdan beklenen başarıya ulaşamadığı için gönüllü çağrılmasına son verilmiştir.

Bu deneyim sonunda birçok ülke ve Avrupa Birliği benzer organizasyonlar oluşturmuştur. Özbalkan (1970:224) 15 Aralık 1964 tarihinde Türkiye Barış Gönüllüleri yöneticisi, Amerikan Elçisi ve ODTÜ Rektörü Kemal Kurdaş'ın görüşmeleri sonucunda ODTÜ merkez üniversite kabul edilerek Türk Barış Gönüllülerinin kurulduğunu belirtmektedir. Bu örgüt deneme safhasında, ODTÜ ve Siyasal Bilgiler Fakültesi öğrencilerini kapsamış, ancak iki aylık uygulama sonunda başarıya ulaşamadığından sonlandırılmıştır.

Bu çalışma sonucunda, ülkemizin içinde ve diğer ülkelerde gönüllü çalışmalar yapacak, gençlerde toplumsal sorumluluk, eğitim, kamu güvenliği, insanî yardım ve çevre konusunda duyarlılık geliştirecek organizasyonların kurulması önerilebilir. Bu kuruluşlar ile özellikle 18-25 yaş arası gençlere meslekî bilgi ve beceriler kazandırılabilir; belirli bir süreliğine bu gençlere istihdamları sağlanabilir ve bu gençlerin toplum yararına çalışmalarına fırsat tanınabilir.

Kaynaklar

Amin, J. (1999). The Peace Corps And The Struggle for African American Equality. *Journal of Black Studies*, vol.29, No. 6 s.809.

Association of Returned Peace Corps Volunteers From Turkey. www.arkadaslar.info.

Brosnahan, T. (2001). *Thomas F.Brosnahan interview*. İnternet'ten Mayıs 2001'de elde edilmiştir. www.peacecorpswriters.org.

Çağrı, E. (2003). ABD'nin Orta Asya Politikası ve 11 Eylül Sonrası Yeni Açılımlar. İnternet'ten Mart 2005'de elde edilmiştir. http://www.stradigma.com/turkce/kasim2003/vizyon_sayi_10.pdf

Cılacı, O. (2000). Millî ve Dinî Bütünlüğümüz Açısından Türkiye'deki Misyonerlik Faaliyetleri. İnternet'ten Mayıs 2001'de elde edilmiştir. www.diyamet.gov.tr/DIYANET/ekim00/gundem7.html

Cunnigham, R. (1996). CIA Out Of Bounds When It Uses Us As Spies Or "Cover". *Quill*, vol. 84, No.3 s.14.

Comission of the European Communities. (1995). *White Paper On Education And Training, Teaching And Learning, Towards The Learning Society*. com (95) 590 final, Brussels.

Corporation For National & Community Service. www.americorps.org.

Elizabeth, R. and Aistair, B. (1998). What The Peace Corps Can Do For You, Kiplingers. *Personal Finance Magazine*, vol.52, No. 6 s.107.

Goldberg, M. (1998). How Government Can Help People. *Phi Delta Kappan*, vol. 80, No. 3 s. 237.

Helmink, P. (1998). Recharging A Career. *Kiplingers Personal Finance Magazine*, vol. 52, No. 6 s.107.

Latham, M. (2000). *Modernization as Ideology: American Social Science and "Nation Bulding in the Kennedy Era*. The University of North Carolina Press Chapel Hill and London.

Magnarella, P. (1993). *Prelude to Antropology*. (Edit.Schwimmer E, Brian and D.Michael Warren), *Anthropol and Peace Corps*. Iowa State University Press, Ames.

Maccorron, K. (2000). Job Corps, Americorps And Peace Corps, An Overview. *Occupational Outlook Quarterly*, vol. 44, No. 3 s.18.

Özbalkan, M. (1970). *Gizli Belgelerle Barış Gönüllüleri*. Ant Yayınları. İstanbul.

Peace Corps statistics. İnternet'ten Nisan 2003'te elde edilmiştir. www.personal.psu.edu/org/peace-corps/factsfighs.html.

Peace Corps, www.peacecorps.org

U.S.Department of Labor Employment and Training Administration. www.jobcorps.doleta.gov.

Where Do Peace Corps Volunteers Work? www.ufic.ufl.edu/peacecorps/aro/fags.html

Saçlıoğlu, G. (2000). *Interview*. İnternet'ten Mayıs 2001'de elde edilmiştir. www.peacecorpswriters.org.

Smith, C. (2001). Threats To Natinol Securitivity Programs, *FDCH Congrssiional Testimony*.

Schwartz, K. (1993). *What You Can Do For Your Country: Inside the Peace Corps*. A Thirty-Year History. Anchor Books.

Thompson, J. F. (2000) U.S.Peace Corps Unveils New HIV/AIDS Initiative For Africa, www.usinfo.state.gov.

Bussiness America. (1997). The peace corps creating opportunities through bussiness. vol. 118, No. 9 s.10.

Yıldırım, H. (1999). Misyonerlik Faaliyetleri. İnternet'ten Mayıs 2001'de elde edilmiştir. www.diyamet.gov.tr/DIYANET/ekim99/gundem7.html.

Waldorf, S. (2001). My Time In The Peace Corps, *Public Interest*, No. 142 s.72.

Where do Peace corps volunteers work? www.ufic.ufl.edu/peacecorps/aro/fags.html

Summary

AMERICAN VOLUNTARY ORGANIZATIONS: THE ACTIVITIES OF THE PEACE CORPS IN THE WORLD AND IN TURKEY

Oktay AKBAŞ*

This article provides an overview of job corps, Americorps and Peace Corps Program, including its purpose, individual qualifications for entry, program highlights and advantages and disadvantages of serving. Peace corps activities in Turkey were examined.

Job Corps participants improve job skills and find vocational direction while living on job corps campuses. AmeriCorps volunteers serve U.S. communities by helping with local needs. The peace corps, founded in 1961, trains and send volunteers to work with people of developing countries on grassroots improvement project.

Peace corps have three goals;

1. to meet requests for trained men and women;
2. to promote the understanding of Americans by other people and
3. to promote American understanding of other people.

Today, there are 7.733 Peace Corps volunteers and trainees in 72 countries. Their average age is 28 years old; 6 percent are over 50; 61 percent are female and 39 percent are male. 27 percent of them take jobs in education, 22 percent work in the private sector, 15 percent work in government, 13 percent work for nonprofit groups and 15 percent are self-employed.

Most volunteers serve two-year tours. The most common assignments are in education, environment, health, business and agriculture. Special projects focus on women in development, HIV/AIDS education and computer literacy.

The peace corps continue to work in Ukraine, Kyrgyzstan, Jordan, Bangladesh, South Africa and Georgia. It is no longer in India, South Korea, Chile, Tunisia and Turkey. Over 45.500 volunteers have served in Europe, Mediterranean and Asia region since 1961. In the Inter-American and the Pacific region, the Peace Corps is operating in 32 countries and has approximately 2.600 volunteers who work in six of the agency sectors; agriculture, business development, education, the environment, health and HIV/AIDS and youth.

The Peace Corps has inspired other countries to start similar organizations. Europe Union, Great Britain, Australia, New Zealand, Ireland, Canada and Japan among others, have volunteer organizations that are much like the Peace Corps. The Peace Corps is now organizing that group and reaching out to other countries that want to start their own volunteer organizations.

Address for correspondence: *Yard. Doç. Dr. Oktay Akbaş, Kırıkkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Eğitim Bilimleri, oktayakbas@yahoo.com.

Peace corps have been in Turkey between 1962-1970. The number of Peace Corps coming to Turkey is 1201. More than one fourth of them worked in Ankara. Approximately one to ten Peace Corps were sent to the East and the Southeast of Anatolia although it had been noted that they would not be sent to these regions.

67% of them worked in the program of teaching English, 14% of them worked in the program of public development and 6% of them worked in the program of child care. It can be concluded that these Peace Corps worked mostly in the education sector.

3 years after their coming to Turkey, the Peace Corps were seen in the newspapers due to the reasons such as missionary works, Kurdish propaganda, smuggling of antiques and fights. According to the decision taken by the government in 1966, it is stated that,

1. The public development project is not successful and should be abolished,
2. Except for the program of teaching English, other programs should also be abolished,
3. The Peace Corps in the East, the Southeast and the Black Sea regions should be recalled and should be sent to the west,
4. The behaviours of the Peace Corps should be registered.

The Peace Corps coming to Turkey were criticised for being a part of American imperialism, doing missionary works and Kurdish propaganda.

According to the survey answered by 504 peace corps working in the program of teaching English in Turkey, the success ratio of the peace corps in Turkish people's obtaining information about America was 87%, the success ratio of better understanding and introducing Turkey and the Turks was 99% and the success ratio of doing a useful work for Turkey was only 42%.

In general, in this study, the American voluntary organizations have been introduced and the activities of the Peace Corps in the world and in Turkey have been explained. The education aspect of such voluntary organisations has been studied. In addition, it is aimed that this study will contribute to introduction and foundation of the voluntary youth organisations in Turkey.